

Dosarul nr. 3ra-873/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud: V. Olărescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Azaleos” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru împotriva hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La data de 02 octombrie 2017, SRL „Azaleos” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în perioada 14 martie 2017 – 10 aprilie 2017, de către inspectorii fiscali Lilia Calmațui și Leonid Melenciuc a fost efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale la SRL „Azaleos” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2016, inclusiv la capitolul „Taxa pe valoare adăugată”, perioada supusă controlului fiind 01 octombrie 2016 – 31 ianuarie 2017.

În urma controlului a fost întocmit actul de control fiscal nr. 5-675489 din 10 aprilie 2017, prelungit pe blancheta nr. 3-559404, unde au fost specificate încălcările comise de societatea reclamantă și anume, a prevederilor art. 97, art. 101 alin. (1) din Codul fiscal prin ajustarea neîntemeiată spre micșorare a sumei TVA aferentă livrărilor pentru perioada fiscală L/10/2016 cu 646 022 de lei, precum și a prevederilor art. 102 alin. (1)

din Codul fiscal, prin trecerea în cont a TVA în sumă totală de 1265 de lei pentru perioada fiscală L/12/2016, pentru valorile materiale care nu sunt folosite de către agentul economic în cadrul activității de întreprinzător.

A susținut că în temeiul art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, la data de 27 aprilie 2017 a depus dezacord asupra actului de control, solicitând anularea pct. I și II la compartimentul concluzii și propuneri.

La 31 mai 2017, Direcția generală administrare fiscală Centru a emis decizia nr. 247/C/P1 prin care a fost satisfăcut parțial dezacordul SRL „Azaleos” și a fost acceptată ajustarea TVA în sumă de 106 054,33 de lei pentru L/10/2016 aferentă livrării, declarată compromisă către SRL „Antarius-Prim”, ca urmare a declarării ultimei în proces de faliment simplificat și s-a decis încasarea la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 518 559 de lei, încasarea majorărilor de întârziere pentru neplata în termenii stabiliți a taxei pe valoare adăugată în sumă de 56 245,59 de lei și aplicarea amenzilor aferente diminuării TVA și prezentarea informațiilor neautentice în declarațiile privind TVA pentru perioada fiscală L/10/2016 și L/11/2016, în sumă totală de 157 568 de lei.

Reclamanta a indicat că la 30 iunie 2017, conform art. 269 din Codul fiscal și art. 14 din Legea contenciosului administrativ, a depus contestație pe marginea deciziei nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017, iar la 20 iulie 2017 a depus un supliment la contestație, care însă au fost respinse prin decizia nr. 126 din 22 august 2017 a Serviciului Fiscal de Stat, recepționată la 04 septembrie 2017 prin intermediul oficiului poștal.

Consideră că decizia nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017 urmează a fi declarată parțial nulă și fără efecte juridice în partea ce ține de: 1. Încasarea la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 518 559 de lei calculată în rezultatul controlului, pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 2. Încasarea la buget a majorării de întârziere (penalitate) în sumă de 56 245,59 de lei, calculată în rezultatul controlului, pentru neachitarea în termen a TVA pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 3. Aplicarea amenzii în sumă de 155 568 de lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru L/10/2016, L/11/2016; 4. Aplicarea amenzii de 2000 de lei pentru prezentarea informației neautentice în Declarațiile privind TVA pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016.

A afirmat că prin hotărârea nr. 2i-854/16 din 28 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Davilar-Com”, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvare a acestuia, iar prin hotărârea nr. 2i-803/16 din 10 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Antarius-Prim”, la fel cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvare a acestuia.

În urma inițierii procedurii de faliment simplificat, SRL „Azaleos”, fiind creditorul atât al SRL „Davilar-Com”, suma creanței constituind 3 239 674, 86 de lei, inclusiv TVA 539 945 de lei, cât și al SRL „Antarius-Prim” cu suma creanței 840 396 de lei, inclusiv TVA 106055 de lei, a depus în cadrul acestor proceduri cereri de validare a creanțelor, prin care a solicitat recunoașterea în calitate de creditor chirografar de rangul V, precum și validarea acestora.

A menționat că potrivit art. 5 pct. 32 lit. b) și f) din Codul fiscal, datoria compromisă reprezintă creanța care este nerambursabilă în cazurile în care: persoana

juridică sau fizică care desfășoară activitate de întreprinzător, declarată insolubilă, nu are bunuri; există actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc (decizie, încheiere sau alt document prevăzut de legislația în vigoare) potrivit căruia perceperea datoriei nu este posibilă.

Prin urmare, dat fiind faptul că SRL „Davilar-Com” și SRL „Antarius-Prim” sunt declarate insolubile, perceperea datoriilor nefiind posibilă, creanțele în sumă de 3 239 674, 86 de lei, inclusiv TVA 539 945 de lei și în sumă de 840 396 de lei, inclusiv TVA 106055 de lei, în ambele cazuri se califică cu certitudine ca datorii compromise.

Astfel, conform art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, dacă, după includerea în declarația privind TVA a sumei TVA calculate pe livrarea efectuată, toată suma sau o parte a ei se consideră, conform legislației, drept datorie compromisă.

Deci, luând în considerație faptul că ajustarea sumei TVA conform prevederilor art. 116 alin. (1) din Codul fiscal constituie un drept, SRL „Azaleos”, în conformitate cu legislația în vigoare, s-a folosit de acest drept și a ajustat TVA în suma totală de 646 022 de lei, prin indicarea cu semnul minus în boxa nr. 9 a declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/10/2016, în suma menționată.

A reiterat că prin actul de control fiscal nr. 5-675489 din 10 aprilie 2017, prelungit pe blancheta nr. 3-559404 s-a stabilit diminuarea TVA aferentă bugetului pentru perioada supusă controlului cu 640 405 lei, fiind motivată prin faptul că societatea reclamantă ar fi ajustat neîntemeiat spre micșorare suma TVA aferentă livrărilor în Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/10/2016 cu 646 022 de lei și anume, în baza facturilor fiscale livrate către SRL „Davilar-Com” cu 539 945 de lei și SRL „Antarius-Prim” cu 106 055 de lei, deoarece conform prevederilor art. 5 pct. 32 lit. b) și f) din Codul fiscal, datoria compromisă se consideră creanță care este nerambursabilă în cazurile în care: persoana juridică sau fizică care desfășoară activitate de întreprinzător, declarată insolubilă, nu are bunuri; există actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc (decizie, încheiere sau alt document prevăzut de legislația în vigoare) potrivit căruia perceperea datoriei nu este posibilă. Agentul economic SRL „Antarius Prim” a fost lichidat la data de 26 ianuarie 2017, iar SRL „Davilar Com” este în procedură de insolabilitate.

Reclamanta consideră că respectivele constatări ale organului fiscal sunt neclare și neîntemeiate, or, conform acestora o persoană poate fi pedepsită oricând pentru faptul că a respectat prevederile legii, iar inspectorii fiscali care au efectuat controlul nu pot face diferența și aplica corect legislația fiscală în coroborare cu alte norme legale.

A invocat că în urma examinării dezacordului la actul de control fiscal și ulterior, la emiterea deciziei nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Administrate Fiscale Centru a luat în considerare doar hotărârea nr. 2r-803/16 din 10 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu privire la SRL „Antarius Prim”, menționând că agentul economic a prezentat documentul ce atestă declararea insolubilă a SRL „Antarius Prim”, astfel se acceptă ajustarea TVA în sumă de 106 054,33 de lei, iar în partea ce ține de suma ajustată spre micșorare aferentă livrărilor în adresa SRL „Davilar-Com” în declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/10/2016, TVA în sumă de 539 967 de lei nu poate fi acceptată, deoarece agentul economic nu a prezentat documentul

confirmativ ce atestă insolvabilitatea debitorului.

A afirmat că din conținutul deciziei nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017 se înțelege clar că pârâțul și-a recunoscut greșeala enunțată în actul de control fiscal din 10 aprilie 2017, acceptă ajustarea TVA de la livrările către SRL „Antarius Prim”, însă respinge neîntemeiat ajustarea TVA de la livrările către SRL „Davilar-Com” din motivul neprezentării hotărârii instanței de insolvabilitate. Aceste acțiuni vădit denotă că persoanele care au stat la baza luării deciziei sus-menționate au avut alt interes diferit de cel al statului.

Reclamanta a indicat că în rezultatul controlului, inspectorii fiscali au mai constatat și faptul că în perioada fiscală L/12/2016 neîntemeiat ar fi trecut în cont TVA în sumă totală de 1265 de lei (în baza facturilor fiscale), care nu sunt folosite de către agentul economic în cadrul activității de întreprinzător – șampanie, cadouri-bomboane și sacoșe pentru cadouri.

Pentru a infirma cele relatate, SRL „Azaleos” a făcut referire la art. 102 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal, care prevede că subiectul impozabil are dreptul la trecerea în cont a TVA achitate sau care urmează a fi achitată pe valorilor materiale, serviciile procurate dacă dispune de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pe care a fost achitată ori urmează a fi achitată TVA. Totodată, în baza art. 95 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, nu constituie obiecte impozabile livrarea de mărfuri și servicii efectuată cu titlu gratuit în scopuri de publicitate și/sau de promovare a vânzărilor în mărime anuală de 0,2 % din venitul din vânzări obținut pe parcursul anului precedent anului în care se efectuează această livrare.

A remarcat că în cazul în care suma venitului din vânzări pentru anul 2015 a constituit 43 902 578 de lei, suma livrărilor de mărfuri și servicii cu titlu gratuit nu trebuie să fie mai mare de 87 805 lei.

Astfel, dat fiind faptul că a livrat cu titlu gratuit doar mărfuri în sumă totală de 7590 de lei, nu a depășit normele legale stabilite de art. 95 alin. (2), precum și ale art. 102 din Codul fiscal.

Prin urmare, SRL „Azaleos” fiind înregistrată în calitate de subiect al impunerii cu TVA, a trecut în cont suma TVA achitată furnizorilor plătitori ai TVA, pentru valorile materiale care, la rigorele economiei de piață, sunt necesare pentru gestionarea și desfășurarea activității de întreprinzător, acestea servind direct pentru creșterea volumului vânzărilor și obținerea venitului și indirect, pentru sporirea bazei impozabile privind TVA.

A solicitat declararea parțial nulă și fără efecte juridice a deciziei nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017 a Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, în partea ce ține de: 1. Încasarea la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 518 559 de lei calculată în rezultatul controlului, pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 2. Încasarea la buget a majorării de întârziere (penalitate) în sumă de 56245,59 de lei, calculată în rezultatul controlului, pentru neachitarea în termen a TVA pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 3. Aplicarea amenzii în sumă de 155 568 de lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru L/10/2016, L/11/2016; 4. Aplicarea amenzii de 2000 de lei pentru prezentarea informației neautentice în Declarațiile privind TVA

pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Azaleos” și a fost declarată parțial nulă și fără efecte juridice decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru nr. 247/C/P1 din 31 mai 2017, în partea ce ține de: 1. Încasarea la buget a taxei pe valoare adăugată în sumă de 518 559 de lei calculată în rezultatul controlului, pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 2. Încasarea la buget a majorării de întârziere (penalitate) în sumă de 56245,59 de lei, calculată în rezultatul controlului, pentru neachitarea în termen a TVA pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016; 3. Aplicarea amenzii în sumă de 155 568 de lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru L/10/2016, L/11/2016; 4. Aplicarea amenzii de 2000 de lei pentru prezentarea informației neautentice în Declarațiile privind TVA pentru perioadele fiscale L/10/2016, L/11/2016.

Prin decizia din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru împotriva hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au conchis că în circumstanțele în care atât SRL „Davilar-com”, cât și SRL „Antarius Prim” sunt declarate insolabile, cu inițierea asupra acestora a procedurii simplificate a falimentului și a dizolvării lor, fapt confirmat prin hotărârile nr. 2r-854/16 din 28 octombrie 2016 și nr. 2r-803/16 din 10 octombrie 2016 ale Curții de Apel Chișinău, devenite executorii din momentul pronunțării, creanțele în sumă de 3 239 674, 86 de lei, inclusiv TVA 539 945 de lei și respectiv, 840 396 de lei, inclusiv TVA 106 055 de lei, în ambele cazuri se califică cu certitudine ca datorii compromise.

Prin urmare, instanțele de judecată au conchis că în conformitate cu art. 5 pct. 32 lit. b) și f) și art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, SRL „Azaleos” a ajustat corect și legal TVA în perioada fiscală L/10/2016, aferente datoriei compromise ale debitorului SRL „Davilar-Com”, fapt recunoscut și prin poziția Serviciului Fiscal de Stat, publicată în Ediția periodică Monitorul Fiscal nr. 4 (38) din iunie 2017.

La data de 28 mai 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă.

La data de 25 iulie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia motivată a instanței de apel a fost recepționată la data de 18 iulie 2019, conform semnăturii aplicate pe recipisă de către reprezentantul Direcției generale administrare fiscală Centru, din motiv că livrarea anterioară a fost nereușită.

A indicat că nu este de acord cu soluția adoptată de către instanțele ierarhic inferioare și consideră că au fost interpretate în mod eronat normele de drept material, ceea ce a și dus nemijlocit la pronunțarea unor hotărâri ilegale, care vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A menționat că prin hotărârea nr. 2i-854/16 din 28 octombrie 2016 a Curții de Apel

Chișinău, cât și prin hotărârea nr. 2i-803/16 din 10 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, la care face referință instanța de apel, a fost dispusă doar admiterea cererilor introductive privind constatarea insolvenței debitorilor SRL „Davilar-com” și SRL „Antarius Prim”, cu dispunerea inițierii procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea acestora. La fel, au fost stabilite limita de depunere a cererilor de validare a creanțelor, ședința de validare a creanțelor și termenul de prezentare a tabelului definitiv al creanțelor.

Referitor la faptul acceptării de către Serviciul fiscal a ajustării sumelor TVA în sumă de 106 055 de lei de la livrările impozabile către SRL „Antarius Prim” și neacceptării ajustării sumei TVA de 539 967 lei de la livrările impozabile către SRL „Davilar-com”, a menționat că în procesul efectuării controlului fiscal SRL „Azaleos” a prezentat Serviciului fiscal hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-854/16 din 26 ianuarie 2017 prin care se atestă faptul lichidării SRL „Antarius Prim”, pe când în privința SRL „Davilar-com” o astfel de hotărâre la data de 31 mai 2017, data când a fost emisă decizia asupra cazului de încălcare a legislației, nu exista.

Prin urmare, a susținut că în cadrul examinării cazului de încălcare fiscală de către intimată nu au fost prezentate probe concludente, pertinente și veridice, care să confirme faptul lichidării SRL „Davilar-com”. Or, o hotărâre în acest sens a fost emisă de instanța de insolvență abia la data de 16 noiembrie 2017 (publicată în Monitorul Oficial nr. 429-433 din 08 decembrie 2017), adică cu mult mai târziu decât perioada efectuării controlului fiscal (14 martie 2017 – 10 aprilie 2017) sau data emiterii deciziei asupra cazului de încălcare fiscală din 31 mai 2017, precum și mai târziu decât data înaintării cererii de chemare în judecată - 02 octombrie 2017.

Respectiv, ținând cont de cele expuse, organul fiscal nu era în drept să accepte ajustarea sumei TVA de 539 967 de lei aferentă livrărilor în adresa SRL „Davilar-com” în lipsa actului instanței de judecată prin care persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător este declarată insolventă, așa cum prevede art. 5 pct. 32) lit. b) și lit. f) din Codul fiscal.

De asemenea, recurentul consideră că este eronată concluzia instanței de apel precum că SRL „Azaleos” a ajustat corect și legal TVA în perioada L/10/2016, aferente datoriei compromise ale debitorului SRL „Davilar-com”, fapt recunoscut și prin poziția Serviciului Fiscal de Stat, publicată în Ediția periodică Monitorul fiscal nr. 38 din 15 iunie 2017.

Or, potrivit poziției oficiale a Serviciului Fiscal de Stat, publicată în Monitorul fiscal cu privire la deducerea datoriei compromise aferentă unei livrări de bunuri, în cazul în care prin decizia instanței de judecată întreprinderea este declarată insolventă și nu are active pentru a putea achita datoria formată, au fost specificate temeiurile legale în baza cărora poate fi calificată datoria drept compromisă, cu referire la prevederile art. 5 pct. 32) din Codul fiscal. Astfel, calificarea datoriei drept compromisă are loc doar în baza documentului corespunzător prin care se confirmă apariția circumstanței respective de implicare într-o formă juridică în condițiile legii.

La 18 septembrie 2019, SRL „Azaleos” a depus referință, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Conform art. 97 alin. (1), (2) și (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Din materialele cauzei rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 mai 2019, iar recursul nemotivat a fost depus la 28 mai 2019, în termenul prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

La data de 25 iulie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel.

Astfel, actele dosarului atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa părților prin poștă cu scrisoare recomandată la data de 06 iunie 2019

(f.d. 36, 59 volumul II), potrivit scrisorii de însoțire și extrasului de pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei”, prezentat la recursul motivat de Direcția generală administrare fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat.

La 07 iunie 2019, Direcția generală administrare fiscală Centru a refuzat să recepționeze scrisoarea recomandată expediată de Curtea de Apel Chișinău, care conținea decizia motivată din 22 mai 2019, la 09 iunie 2019 plicul fiind restituit instanței de apel cu mențiunea „ Refuzat” (f.d. 57-58, volumul II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că pe plicul expediat a fost indicată următoarea adresă „Serviciul Fiscal de Stat, mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, 65”, iar pe avizul de recepție, expediat împreună cu plicul – „Serviciul Fiscal de Stat, mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, 65, Direcția Administrare Fiscală Centru” (f.d. 57-58, volumul II).

Prin urmare, se constată că adresa indicată atât pe plic, cât și pe avizul de recepție ce însoțea plicul expediat, este corectă și corespunde cu cea specificată în cererea de apel de Direcția generală administrare fiscală Centru și respectiv, nu este clar motivul refuzului acesteia de a primi scrisoarea recomandată.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recurentul cu rea-credință a refuzat primirea scrisorii expediate de instanța de apel, prin care i-a fost notificată decizia motivată, Curtea de Apel Chișinău respectând prevederile legale în acest sens, inclusiv termenul de motivare a deciziei stabilit în art. 240 alin. (3) din Codul administrativ.

În consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că motivarea recursului a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, având în vedere că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului la 07 iunie 2019, iar ultima zi de depunere a recursului motivat este 08 iulie 2019.

Totodată, nu poate fi reținut argumentul Direcției generale administrare fiscală Centru precum că termenul de depunere a motivării recursului începe a curge de la 18 iulie 2019, când a fost semnată recipisa de primire a copiei deciziei din 22 mai 2019, or, decizia a fost notificată în corespundere cu prevederile legale în interiorul termenului prevăzut de lege. Mai mult ca atât, în cererea de recurs, reprezentantul Direcției generale administrare fiscală Centru nu a indicat niciun motiv care să justifice refuzul primirii scrisorii recomandate, menționând doar că livrarea a fost nereușită.

Deci, se atestă cu certitudine că motivarea recursului a fost depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru după expirarea termenului de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, ceea ce condiționează declararea recursului ca inadmisibil.

Aici, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa

constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007). De altfel, Curtea a relatat în practica judiciară constantă și faptul că, dreptul la o instanță nu este absolut.

Este cert că recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru, fiind interesat de soluționarea prezentului litigiu în ordine de recurs, urma să întreprindă măsurile necesare pentru a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea în termen a motivării recursului, fapt însă ignorat de către ultimul.

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru.

În conformitate cu art. 245 alin. (2) și 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ al Republicii Moldova, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu